

КУБОК ВОЛОДАРІВ КУБКІВ

«НИВА» ВІННИЦЯ Україна

«СЬОН» СЬОН ШВЕЙЦАРІЯ

Вінницьке обласне об'єднання елеваторної та
зернопереробної промисловості.

"ОБЛАГРОХІМ" - найбільший господарський
засовий холдинг
за найвищою ціною. тел: 40-40-70, 40-40-87, факс: 40-91-82

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "РАЙДУГА"
тел: 27-36-96, 27-34-46

ВАТ "Вінницький оліїножировий комбінат"
тел: (0432) 27-46-26, факс: (0432) 27-16-30

Вінницька обласна дирекція
УКРЕОЦБАНКА Львівський шосе, 25
тел: 32-07-91,
32-15-77, 35-22-80.

«Світло» - Регіональний банк м. Вінниця
ВАБЛБ вул. 50-ліття Перемоги, 9

ВАТ "Вінницька кондитерська фабрика"
тел.: (0432) 35-40-77, факс: (0432) 27-42-10

ІНТЕРВ'Ю НА ТРИБУНІ

АНАТОЛІЙ МАТВІЄНКО: «Я переконаний: для «Ниви» дуже важливо мати міцний дружній тренерський колектив, який виховує не просто майстрів шкіряного м'яча, а патріотів свого краю».

КАМЕНЮК: Анатолію Сергійовичу, вас вважають одним із державних діячів «нового покоління». Ця новизна, між іншим, прикметна, окрім усього, ще й предметним особистим ставленням до спорту. Для Вас — це футбол. Що означає футбол у вашому житті?

МАТВІЄНКО: Таких, як я, як Ви кажете «предметників», дійсно зараз чимало. Щодо футболу, то в ньому кожен бачить своє. Я особисто, практично вихований футболом, він чимало підказав мені у житті. Для мене футбол — це командний стиль дій, колективізм, відчуття постійної відповідальності за партнера і за команду, необхідність мати силу волі, відчуття товариського ліктя, взаємовиручка. Колективний стиль — провідний в політиці, економіці, бізнесі.

Так, є і індивідуальні види спорту. Але тут, як кажуть, кожному своє.

КАМЕНЮК: Все це, зрозуміло, проєктується на ваші трудові будні керівника однієї з найпродуктивніших областей України — Вінниччини. До численних загальних проблем тут для вас «з'явилася» ще одна: вінницька команда «Нива» заявила про себе спочатку в розіграші Кубка України, а тепер і в Європейському турнірі Кубка володарів кубків, представляючи не лише свою область, але й державу.

МАТВІЄНКО: Працювати на Вінничині мені легко, тому що тут я не новачок, не прийшлий. Знаю багато і багатьох тут віддавна. Як і в спорті, в практичному житті ентузіазм партнерів сприймаю, але не більше. Головним в будь-якій діяльності вважаю аргументованість думки. А найкращий аргумент — це дії, вчинки.

Сучасний футбол — це великі гроші. І тому перед «Нивою», її клубом, а, отже, і перед нами, керівниками, дійсно, постали непрості фінансові проблеми. Але вирішувати їх ми будемо не за принципом донорства. Ми кажемо керівництву клубу: ось даємо вам вудочку, а рибку, будь-ласка, ловить самі.

Сприяємо клубові, як розгалуженій комерційній структурі, у здійсненні крупних торгово-посередницьких, комерційних проєктів, але так, щоб від цього була користь не лише Клубові, але й усій області.

Я переконаний: для «Ниви» дуже важливо мати міцний, дружній тренерський колектив, який виховує не просто майстрів шкіряного м'яча, а патріотів свого краю. Таким тренерам і гравцям хочеться допомагати. Тобто людям, які прийшли в справу не тимчасово, не знають синдрому тимчасовості.

КАМЕНЮК: Мимоволі спадає на думку Ваша роль «капітана», лідера на всеукраїнському рівні в Народно-Демократичній партії.

МАТВІЄНКО: Партійні проблеми, як і державні, керівні, дуже легко суміщаються з футболом. Я особисто традиційно граю в футбол один раз на тиждень: в четвер, (якщо вдається), або в неділю. Тут вже виробилася своя традиція. Це і розрядиться від накопиченої напруги, і продовжувати зміцнюватися в терпінні, скажімо.

В останній день літа наша Київська міська партійна організація провела в Києві турнір футбольних команд, складених з представників різних партій і громадських організацій. Щоправда, у фіналі ми поступилися команді «Руху», але вважатимемо це тактичним кроком. Грало в турнірі більше десятка команд. Гадаю ця цікава акція не зменшить авторитету нашої партії.

До речі, як стало мені відомо, такий самий турнір в жовтні у Вінниці організовує обласна організація НДП. Він пройде в легкоатлетичному манежі обласного спорттовариства «Колос» і, сподіваюся, зацікавить любителів футболу. Якщо мене запросять, з задоволенням одягну майку наше обласне партійної збірної.

КАМЕНЮК: Ми розмовляємо напередодні повторного поєдинку «Ниви» зі швейцарським «Сьоном», який майже співпадає з іншим виміром: випнюється 100 днів, відколи ви керуєте областю, у Вінниці. Який Ваш прогноз?

МАТВІЄНКО: Я гадаю, що ми не програємо у будь-якому відношенні. Ми вже виграли, заявивши про себе на престижному європейському рівні. Це головне. Незалежно від остаточного результату поєдинку зі швейцарцями «Нива» відчутно прогресуватиме в найближчому майбутньому. Така її перспектива вимальовується дуже чітко.

Інтерв'ю провів Михайло Каменюк

ФУТБОЛ

ШВЕЙЦАРІЇ

Футбольна асоціація Швейцарії (Асоціація Сюіс де футбол д'Атлетизм) утворена в 1895 році. У ФІФА — з 1904 року, в УЄФА — з 1954-го. Об'єднує 1474 клуби.

Швейцарський футбол має досить глибоке і міцне коріння, так як бере свій початок ще з минулого століття. Саме на рубежі XIX-XХ століть в цій невеликій країні Центральної Європи почали один за одним створюватись футбольні клуби. Почин належить досить відомому «Грасхоперсу», створеному в 1886 році. Слідом за ним на футбольній карті Швейцарії з'являються «Сервет»(1890), «Базель»(1893), «Лозанна» і «Цюрих»(1896). Саме в 1898 році почав розігруватись чемпіонат країни, і першим володарем золотих медалей став «Грасхоперс». Кубок Швейцарії де-що затримався із своїм народженням. «Трофей Сандоз» (така його назва) був заснований в 1925 році. Сам же швейцарський футбол сформувався під впливом трьох футбольних шкіл — німецької, французької та італійської, що було обумовлено двома факторами: географічним розташуванням і наявністю в рядах клубів зарубіжних виконавців. Однак варто зауважити, що останнім часом швейцарські збірні команди і провідні клуби набули тільки ім'я властивого ігрового почерку, в чому ми переконалися на останніх першостях світу і Європи. Повертаючись до історії, визначимо, що Швейцарія була однією з перших країн-засновниць ФІФА та УЄФА, а також при її повній підтримці та особистій участі виникли різні турніри під егідою цих організацій. Провідні клуби країни брали участь з перших розіграшів у таких популярних змаганнях, як Кубок Альп, Інтернаціональний кубок, Кубок Мітропи, Кубок Гьоре. Зрозуміло, не стали винятком і турніри, які з'явилися у 50-60-х роках — Кубок чемпіонів, Кубок володарів кубків, Кубок ярмарок-УЄФА. До речі, ідея проведення Кубка володарів кубків належить саме тандему Франція-Швейцарія, так що федерації футболу цих країн можна сміливо зараховувати до родоначальників цього турніру. 12 лютого 1905 року вважається днем народження національної збірної команди, так як саме того дня був проведений перший офіційний міжнародний матч з суїдами із Франції. З тих пір немало води сплигло і збірна Швейцарії, поступово набираючи обертів, почала вибиратись із задвірків європейського футболу, беручи участь у всіх чемпіонатах світу, починаючи з 1934 року (у 1954 році ФІФА навіть довірила Швейцарії право проведення фінальної частини чемпіонату), першостях Європи (успіхи тут, правда, незначні). Швейцарський футбол багатий і на відомих у Європі виконавців, до яких в першу чергу слід віднести таких гравців як брати Абнегглен, Мінеллі, Рамзейер, Фаттон, Амадо, Кун, Одерматт, Бжель, Еглі, Шапоїза, Бреггі, Кнуп, Орель, Хоттігер та ін.

ФУТБОЛ

УКРАЇНИ

Футбольна асоціація України (Федерація футболу України) заснована в 1991 році. У ФІФА — з 1992-го, в УЄФА — з 1992 року. Об'єднує 38177 клубів.

Чи можна назвати український футбол молодим та зеленим? Якщо ознайомитися з вищенаведеною «візиткою», то таке припущення буде цілком доречним. І... оманливим. Широко відомий факт, що українському футболу вже більше ста років. Перші українські команди почали виникати наприкінці минулого століття в таких великих промислових і культурних центрах, як Одеса, Миколаїв, Київ, Харків, Львів. На початку ХХ століття збірні цих міст розпочинають проводити товариські матчі з футбольними дружинами Росії, Польщі, Угорщини, Чехословаччини.

Після відомих подій 1917 року та утворення СРСР українські колективи формально втрачають статус національних і входять в єдину систему соціалістичного спорту. Утворюються суто футбольні клуби в Києві («Динамо», 1927 рік), Дніпропетровську («Сталь», 1936), Донецьку («Стахановець», 1936), Миколаєві («Суднобудівник», 1937), Одесі («Динамо», 1936).

Найбільші успіхи команд нашої країни в першостях колишнього Союзу припадають на період 60-80-х років, коли слідом за столичним «Динамо» (1961 рік) на лідируючі позиції перебираються й інші колективи («Дніпро», «Шахтар», «Чорноморець»). Збірна СРСР все частіше «розмовляє» з українським акцентом. І багато в чому саме завдяки «нашим» клубам добивається видатних успіхів на чемпіонатах Європи 1988 року і Сеульській Олімпіаді.

У 1992 році Україна здобуває незалежність і, зрозуміло, футбол стає на самостійній рейки. В тому ж році проводиться перший чемпіонат молодіжної держави і визначається перший чемпіон — «Таврія» (Симферополь). Дві команди від України отримують право стартувати в єврокубках.

У 1992 році було також дано старт розіграшу Кубка України, хоча саме ці змагання мають свій законний прототип. Кубок України (УРСР), на відміну від чемпіонату, розігрувався з 1937 року, але в зв'язку з тим, що кращі клуби перестали брати участь в цьому турнірі вже через два роки, він втратив своє первісне значення і переможець визначився серед учасників нижчих ліг.

В тому ж році відбувся і перший матч збірної України, але на жаль, вона програла угорцям (1:3). Треба відзначити, що наша національна команда поки виступає не надто вдало і вболівальники нашої країни покладають надії на наступний старт чемпіонату світу.

«НИВА» (Вінниця, Україна)

Вінницька «Нива» стартувала в європейському турнірі — Кубку володарів кубків. Цю подію, без перебільшення, можна назвати історичною, знаменною для нашої області і міста. Цей виступ команди — вінець сподіваної, якщо хочете — нездійсненої мрії багатьох поколінь подільського любителя футболу.

Напередодні зустрічі «Ниви» з іменитим і грізним суперником — швейцарським «Сьоном», відбулася розмова з головним тренером вінницького колективу П. Касановим, котрий поділився своїми думками про новий турнір.

Паша Касанов: «НАЙБІЛЬШ СЕРЙОЗНИЙ СУПЕРНИК ДЛЯ НАС — ЦЕ МИ САМІ»

— Паша Назимовичу, які перші враження склалися у вас щодо розіграшу Кубка кубків, учасником якого є вінницька «Нива»?

— Участь у такому високому за своїм рівнем турнірі — подія справді неординарна. Особисто я, ще будучи гравцем, ніколи

не думав, що Вінниця буде представлена на європейській футбольній арені. Тому, перш за все, наш колектив сповнений почуттям гордості і високої відповідальності за свій край, який тепер буде занесено на континентальну карту завдяки футбольній команді.

Організація і проведення матчів такого рангу відбуваються на складному, високопрофесійному рівні. Керівники УЄФА і клубні команди-суперники враховують найменші деталі при підготовці до цих змагань, прагнуть створити сприятливі умови для учасників турніру. Ми бачимо, яким повинен бути футбол, бачимо атмосферу свята навколо спорту номер один і, зрозуміло, які дебютанти, стараємось вивчити нові для нас європейські уроки. Тепер ми розуміємо, чому так прагнуть потрапити в «зону УЄФА» різні команди — адже це шанс прилучитися до великого футболу, шанс прогресу в спортивному і духовному розвитку.

Крім всього іншого, звернув увагу і на такий аспект. Матчі турніру Кубка кубків мимоволі підхльоснули моїх хлопців перш за все в плані «нового мислення» і ставлення до своєї роботи. Підготовка до матчів проходить без будь-яких нарікань і примусу з боку тренерів, поліпшилась дисципліна, мікроклімат у колективі відзначається атмосферою товарищескості і взаємовиручки. Футболісти усвідомили, що тепер перебувають поза вузьконаціональними рамками і представляють Україну перед всією спортивною Європою. А вболівальники? Хіба вони програють, ставши очевидцями такого турніру? Користуючись нагодою, хочу подякувати їм за велику підтримку команди і перший наш успіх ми ділимо разом з ними.

— В одній шістнадцятій фіналу жереб визначив для «Ниви» швейцарський «Сьон». Вас це радує чи засмучує?

— Ми розуміли, що на цьому етапі «подарунку» чекати не доведеться. Звичайно, «Сьон» — це не «Барселона» і не «Ліверпуль», однак сила швейцарського футболу загальновідома. Крім того, в штаті нашого суперника і кілька гравців національної збірної, та й досвіду ігор на європейських дорогах накопичено чимало.

І все ж найбільш сезонний суперник для нас — це ми самі. Якщо нам вдасться зламати остаточно психологічний бар'єр невдач, які переслідують, переконати себе, що і ми не «лишком шиті», виступити тактично грамотно, без

суттєвих провалів і помилок, то ми зможемо «вистрелити» і в очній дуелі з швейцарцями. Я в цьому переконаний і моє завдання — разом з помічниками довести це футболістам.

— На кого конкретно розраховуєте в матчах із «Сьоном», від кого в першу чергу залежатиме підсумок зустрічей?

— Насамперед я вірю колективу «Ниви» і розраховую на повну самовіддачу кожного гравця. Ми сильні загальнокомандним духом і сподіваюсь, що виявимо свої кращі якості.

У кожній лінії «Нива» має своїх лідерів і саме від них чекаю максимальної допомоги, хоча, щоб вони «завели» своїх колег, підказували їм, як діяти на футбольному полі. Висловлюю надію, що допоможуть нам досвід Циткіна, Гайдари, Червоного, позиційне відчуття Солов'єнка, Балацького, Лелюка, бійцівський дух інших футболістів.

— Хотілося б почути вашу думку з такого приводу. Чи можна нині стверджувати, що процес поліпшення якості гри вже «підшов»? Коли очікується підвищення турнірних показників?

— Можливо, хтось зі мною не погодиться, але певний прогрес очевидний. Хоча проходить він не так швидко, як планувалось. У недавніх інтерв'ю я вже відзначав основні фактори нашої «затримки», тому просто обмежуся їх переліком: незадовільна сезонна підготовка, недоукомплектування, відсутність перед стартом психологічної стабільності у деяких футболістів. Робота для усунення цих недоліків ведеться щоденно, команда поступово вибирається з рутини багатьох проблем. Так що час майбутніх перемог уже не за горами.

— На прес-конференції після матчу «Нива» — «Таллінна-Садам» ви зауважили, що ФФУ і ПФЛ не надали абсолютно ніякої допомоги колективу перед дебютом у Кубку кубків. З якими проханнями ви зверталися в ці організації?

— Що нас, керівників ФК і команди, вразило насамперед, то це цілковита байдужість до нас. Склалося враження, що не ми, а, наприклад, «Шахтар» чи «Дніпро» відстоюватимуть честь країни в єврокубку. Ніякої методичної і консультативної допомоги, ніяких навіть формальних пропозицій про підтримку щодо питань, які нас цікавлять. Але ж у комплектуванні можна було б допомогти? Ми просили не гроші, не безплатних футболістів, а лише визначити коло реальних кандидатів для команди, з яких би вибрали необхідних виконавців. Такого принципу дотримуються всі федерації і не тільки у футболі. Всі, крім української. Про нас «забули». І спостерігають, як ми розхльобаємо кашу, яку самі заварили.

— Справді, невесело була ваша відповідь. Пам'ятаєте відоме: «Порятунок потопляючих — справа рук самих потопляючих»?

— Пам'ятаю. І ось ще що скажу. Ми все таки не поодинокі. У нас і вболівальник, котрий щиро переживає за нашу долю, підтримує нас. У нас і грамотні, серйозні керівники, котрі всебічно підтримують вінницький футбол. Так що грати є для кого і те, що ми віддамо всі сили для перемоги-обіцяємо твердо.

«СЬОН» (Сьон, Швейцарія)

Football Club Sion («Сьон») заснований в 1909 році. Кольори: біло-червоні.
Чемпіон Швейцарії 1992 року. Володар Кубка Швейцарії – 1965, 1974, 1980,
1982, 1986, 1991, 1995, 1996 років. Матчі проводить на стадіоні «Турбільон»
(19200 місць).

Сьогоднішній суперник вінницької «Ниви» не відноситься до суперклубів Європи, чий гучні імена фігурували на жеребкуванні 1/16 фіналу розіграшу Кубка кубків. В принципі, багато хто з уболівальників розцінив такий вибір футбольної рулетки як сприятливий для вінничан, адже «Сьон» — єдина команда з шістнадцяти, якій довелося пройти через сито попереднього раунду.

Однак нехай цей факт нікого не вводить в оману. Швейцарський клуб створений у перші роки нинішнього століття і практично весь час грав у вищому дивізіоні. Звичайно, особливої конкуренції команда з провінційного міста не могла скласти більш іменитим суперникам, таким як «Грасхоперс», «Янг Бойз», «Серветт» та іншим. Лише в 1965 році «Сьон» виграв свій перший високий трофей — Кубок Швейцарії і отримав право взяти участь у тоді ще дуже молодому Кубку володарів кубків. Але справжнього злету уболівальникам цього міста довелося чекати ще практично 20 років. Саме на 80-90 роки припадають найвищі досягнення колективу.

Основні перемоги «Сьона» були пов'язані з кубковими турнірами, де опоненти «Ниви» виступали найбільш вдало, але і в чемпіонаті вони перебували не на останніх ролях. Так, у сезоні 1985/86 років під керівництвом тренера Жана-Клод Донз здобути лише восьме місце, а вже через рік — третє, ще через рік — друге. Розгорнути успіх новому наставнику Петеру

Пазманді не вдалося і він поступається своїм місцем всього на рік Іву Дебоннер. Найвищі досягнення за всю історію клубу пов'язані з діяльністю Енцо Троссеро, котрий привів своїх підопічних до чемпіонського титулу.

Взявши, очевидно, першу позицію в чемпіонаті за необхідний орієнтир, керівництво ФК «Сьон», починаючи з 1993 року, кожного сезону тасує тренерські кадри, однак необхідного результату все ж не досягає. Не встигнувши як слід познайомитись з командою, один за одним залишають капітанський місток Бріггер, Клод Андре, Барберіс, Рішар. На зміну їм прийшов новий наставник, досить відомий спеціаліст у Швейцарії 40-річний Мішель Декастель. Цей тренер має багатий досвід роботи.

У європейському послужному списку «Сьона» — майже 50 матчів. Були злети і падіння, але практично завжди команда поступалась лише іменитим суперникам. Відзначимо тільки, що найбільших досягнень за період виступів у євротурнірах досягли і одержали визнання такі футболісти, як Альваро Лопес, Мішель Сотье, Крістоф Бонвен, Жпн-Поль Бріггер, Алєн Гейгер, Домінік Сіна, Умберто Туліо та інші.

«Сьон» — не новачок на континентальній арені, а клуб, що має безцінну практику подібних змагань. І тільки повна мобілізація ігрових резервів, які є у «Ниви», здатна скласти конкуренцію футбольному «Сьону».

«СЬОН» У ЄВРОПЕЙСЬКИХ КУБКОВИХ ТУРНІРАХ

«Сьон» має багатий досвід участі в континентальних змаганнях. В реєстрі наших гостей — 46 зустрічей в рамках розіграшів трьох європейських кубків — Кубка чемпіонів (4 матчі), Кубка кубків (24) і Кубка УЄФА (18). І хоча, найвищим досягненням «Сьона» на нинішній день вважається вхід у чвертьфінал в Кубку кубків, можна все ж констатувати наступне — перед нашими очима постане грізний, досвідчений кубковий боєць.

А зараз ми представляємо вашій увазі послужний європейський реєстр швейцарського «Сьона».

КУБОК ЧЕМПІОНІВ 1992/93 РР.

1/16 фіналу. «Сьон» — «Таврія» (Сімферополь, Україна) — **4:1**

«Таврія» — «Сьон» — **1:3**

1/8 фіналу. «Сьон» — «Порту» (Порто, Португалія) — **2:2**

«Порту» — «Сьон» — **4:0**

1965/66 рр. 1/16 фіналу.
«Галатасарай» (Стамбул, Туреччина) — «Сьон» — 2:1

«Сьон» — «Галатасарай» — 2:1

1/8 фіналу. «Сьон» — «Магдебург» (НДР) — 2:2

«Магдебург» — «Сьон» — 8:1

1974/75 рр. 1/16 фіналу.
«Мальме» (Швеція) — «Сьон» — 1:0
«Сьон» — «Мальме» — 1:0 (пен. 4:5)

1980/81 рр. 1/16 фіналу.
«Сьон» — «Хаугар» (Хаугесунд, Норвегія) — 1:1

«Хаугар» — «Сьон» — 2:0

1982/83 рр. попереднє коло.

«Абердін» (Шотландія) — «Сьон» — 7:0

«Сьон» — «Абердін» — 1:4

1986/87 рр. 1/16 фіналу.
«Абердін» (Шотландія) — «Сьон» — 2:1

«Сьон» — «Абердін» — 3:0

1/8 фіналу.
«ГКС» (Катовіце, Польща) — «Сьон» — 2:2

«Сьон» — «ГКС» — 3:0

1/4 фіналу.
«Локомотив» (Лейпціг, НДР) — «Сьон» — 2:0

«Сьон» — «Локомотив» — 0:0

1991/92 рр. 1/16 фіналу.

«Валюр» (Рейкьявік, Ісландія) — «Сьон» — 0:1

«Сьон» — «Валюр» — 1:1

1/8 фіналу.
«Сьон» — «Фейєноорд» (Роттердам, Голландія) — 0:0

«Фейєноорд» — «Сьон» — 0:0 (пен. 5:3)

1995/96 рр. Попереднє коло.
«Тілігул» (Тирасполь, Молдова) — «Сьон» — 0:0

«Сьон» — «Тілігул» — 3:2

1/16 фіналу.
«АЕК» (Афіни, Греція) — «Сьон» — 2:0

«Сьон» — АЕК — 2:2

КУБОК УЄФА

1973/74 рр. 1/32 фіналу.

«Лацио» (Рим, Італія) —

«Сьон» — 3:0

«Сьон» — «Лацио» — 3:1

1984/85 рр. 1/32 фіналу.

«Сьон» — «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія) — 1:0

«Атлетіко» — «Сьон» — 2:3

1/16 фіналу.

«Железничар» (Сараєво, Югославія) — «Сьон» — 2:1

«Сьон» — «Железничар» — 1:1

1987/88 рр. 1/32 фіналу.

«Вележ» (Мостар, Югославія) — «Сьон» — 5:0

«Сьон» — «Вележ» — 3:0

1989/90 рр. 1/32 фіналу.

«Іракліс» (Салоніки, Гре-

ція) — «Сьон» — 1:0

«Сьон» — «Іракліс» — 2:0

1/16 фіналу.

«Сьон» — «Карл-Маркс-Штадт» (НДР) — 2:1

«Карл-Маркс-Штадт» — «Сьон» — 4:1

1994/95 рр. 1/32 фіналу.

«Аполлон» (Лімассол, Кіпр) — «Сьон» — 1:3

«Сьон» — «Аполлон» — 2:3

1/16 фіналу.

«Сьон» — «Олімпік» (Марсель, Франція) — 2:0

«Олімпік» — «Сьон» — 3:1

1/8 фіналу.

«Нант» (Франція) —

«Сьон» — 4:0

«Сьон» — «Нант» — 2:2

Баланс зустрічей «Сьона» в європейських кубках

Турнір	Участь	І	В	Н	П	М'ячі	Досягнення
Кубок чемпіонів	1	4	2	1	1	9-8	1/8
Кубок кубків	7	24	6	9	9	28-41	1/4
Кубок УЄФА	5	18	8	2	8	27-33	1/8
Всього	13	46	16	12	18	64-82	1/4 КК

ПОПЕРЕДНІЙ РАУНД РОЗІГРАШУ КУБКА ВОЛОДАРІВ КУБКІВ

Сезон 1996/97 років

«Таллінна-Садам» (Таллінн, Естонія) —
«Нива» (Вінниця, Україна) — **2:1**

Голи: Крилов, 25 — з пен.,
Війкмяе, 76 — Романчук, 77

«Нива» — «Таллінна-Садам» — **1:0**

Гол: Романчук, 66

«Сьон» (Швейцарія) — «Кареда-Сакалас»
(Шауляй, Литва) — **4:2**

Голи: Шассо, 14, Бонвен, 27,
Панчев, 35 — з пен., Веркрюїсс, 88,
Барнаускас, 73 — з пен., Данильченко, 87

«Кареда-Сакалас» — «Сьон» — **0:0**

«Флямуртари» (Албанія) —

«Хемлон» (Словаччина) — **0:2, 0:1**

«Левські» (Болгарія) —

«Олімпія» (Словенія) — **1:0, 0:1, пен. 2:4**

«Харт» (Шотландія) —

«Црвена Звезда» (Югославія) — **1:1, 0:0**

«МюПА-47» (Фінляндія) —

«Карабах» (Азербайджан) — **1:1, 1:0**

«АЕК» (Кіпр) — «Котайк» (Вірменія) — **5:0, 0:1**

«Іроні» (Ізраїль) —

«Конструкторул» (Молдавія) — **3:2, 0:1**

«Глорія» (Румунія) —

«Валлетта» (Мальта) — **2:1, 2:1**

«Рейкявік» (Ісландія) —

МПКЦ (Білорусія) — **1:0, 2:2**

«Бранн» (Норвегія) —

«Шелбурн Юнайтед» (Ірландія) — **2:1, 3:1**

«Рух» (Польща) —

«Ллансантфрєйд» (Уельс) — **5:0, 1:1**

«Слога Югомагнат» (Б. Ю, Р, Македонія) —

«Кішпешт-Гонвед» (Угорщина) — **0:1, 0:1**

«Уніон» (Люксембург) —

«Вартекс» (Хорватія) — **0:3, 1:2**

«Вадуц» (Ліхтенштейн) —

«Університет» (Латвія) — **1:1, 1:1, пен. 4:2**

«Спарта» (Чехія) —

«Гленторан» (Півн. Ірландія) — **8:0, 2:1**

«Хавнар Ботфелаг» (Фарери) —

«Динамо» (Батумі, Грузія) — **0:3, 0:6**

ЖЕРЕБ ВИЗНАЧИВ В 1/16 ФІНАЛУ

«Локомотив» (Москва, Росія) —

«Вартекс» (Хорватія)

«Нім» (Австрія) — «Спарта» (Чехія)

«Штурм» (Австрія) — «Спарта» (Чехія)

«Конструкторул» (Молдавія) —

«Галатасарай» (Туреччина)

«Кайзерслаутерн» (Німеччина) —

«Црвена Звезда» (Югославія)

«МюПА-47» (Фінляндія) — «Ліверпуль» (Англія)

«Орхус» (Данія) — «Олімпія» (Словенія)

«Серкль Брюгге» (Бельгія) — «Бранн» (Норвегія)

«Рейкявік» (Ісландія) — «АİK» (Швеція)

«Барселона» (Іспанія) — «АЕК» (Кіпр)

«Бенфіка» (Португалія) — «Рух» (Польща)

«АЕК» (Греція) — «Хемлон» (Словаччина)

«Глорія» (Румунія) — «Фіорентина» (Італія)

«Динамо» (Батумі, Грузія) —

«Ейндховен» (Голландія)

«Вадуц» (Ліхтенштейн) —

«Парі Сен-Жермен» (Франція)

«НИВА» ВІННИЦЯ

Президент клубу — Сергій ТАТУСЯК

Начальник команди — Ігор ГАТАУЛЛІН

Головний тренер — Паша КАСАНОВ

Тренери — Олександр БОБАРІКО

— Леонід Гайдаржи

ВОРОТАРИ

Володимир ЦИТКІН 15.04.64

Олег ОСТАПЕНКО 27.10.77

ЗАХИСНИКИ

Анатолій БАЛАЦЬКИЙ 15.06.72

Олег ГАЄВИК 01.09.69

Леонід ГАЙДАРЖИ 20.05.59

Олександр ГУЗУН 29.09.66

В'ячеслав ЗАПОРОЖЧЕНКО 24.09.69

Дмитро ЛЕЛЮК 08.01.74

Володимир БРАЇЛА 21.08.78

ПІВЗАХИСНИКИ

Олександр ЧЕРВОНІЙ 01.09.61

Юрій СОЛОВ'ЄНКО 20.01.71

Віктор БРОВЧЕНКО 11.10.76

Олександр ЛАКТИОНОВ 02.04.71

Олександр ЛЮБИНСЬКИЙ 28.10.70

Руслан РОМАНЧУК 12.10.74

Олексій РЯБЦЕВ 30.09.74

Олег ВЕРЕТІНСЬКИЙ 06.08.78

НАПАДАЮЧІ

Олег БЕСАРАБ 13.09.78

Василь МАЛЮТА 28.02.75

Павло ПАРШИН 05.08.75

Олександр СЕМЕРЕНКО 16.08.78

«НИВА» (Вінниця, Україна)

Футбольний клуб «Нива» заснований у 1958 році

(«Локомотив»). Кольори: жовто-зелені.

Чемпіон України 1964 (клас «Б»), 1984 років. Фіналіст Кубка України 1996 року.

ШТАТНИЙ РОЗПИС

«Сьон» (Сьон, Швейцарія)

Президент клубу — Крістіан Константен

Головний тренер — Альберто Бігон

ВОРОТАРИ

Фабріс Борер 24.12.71

Стефан Леманн 15.08.63

ЗАХИСНИКИ

Григорі Дурра 15.04.77

Ален Гаспоз 6.05.70

Домінік Херр 25.10.65

Ілля Найдовскі 26.03.64

Іван Кентен 2.05.70

Патрік Сільвестр 1.09.68

Себастьян Самбаз 5.10.74

ПІВЗАХИСНИКИ

Патрік Бюльманн 16.08.71

Крістіан Кольмбо 24.04.68

Йоханн Лонфат 11.09.73

Луїс Мілтон 11.11.61

Філіпп Веркрюїсс 28.01.62

Отто Вінц 29.08.74

Рафаель Віккі 26.04.77

НАПАДАЮЧІ

Крістоф Бонвен 14.04.65

Фредерік Шассо 31.03.69

Владан Лукич 16.02.70

Ісайтон Мірандінья 13.11.70

Дарко Панчев 7.09.65

Александр Рей 22.09.72

Джозеф Іней 5.09.75